

ואלו מוגלחין פרק שלישי מועד קמ"ג

אף דברי טורה בספר • דכתיב בספיה דקרא מעשה ידי אומן
הטורה מעשה אומנוטו של הקדוש ברוך הוא: (6) רב בר אחוה דרבי
חייל רהוא בר אחיה רובה בר בר חנה בר אחוה דר' חייל [דלאלו]

בר אחיה כדאמרין בסנהדרין: עייל • כך כינה שמו של ר' חייל

[דף ס.]

לאן גנף: ראה מי קורא לך • כלומר

סוכה מע:

פסחים ד.

[כתיבות ט.]

לא מכלל: סא • בוא אלי והדר שלח
ליה לא מידי: ווה • שליח שני לא
רמידי: ברלוט ה' דרכי איש גס
אויביו שליח אמו • כי הוא על כרחו
בא: מלי עטמה עבדה הכי • דמיני
בסוק: כימא דקנה • דרשה שכל
מלויי טס: דקוסים ליה בנדקס •
דמיצבי למיעבד בסתר: מר עוקבא •
כחלמדי לשמואל דשמואל גדול בתורה
יותר ממר עוקבא: כי יסבן דיניא
כיו • משום דמר עוקבא היה כפאי:
מיקי ליה דוכפסי • נממיינן לו מקוס
כשוישב דין: כי היכי דתסתמ
ליס מליה: דשמואל רביה בתורה:
איטרידי • מר עוקבא דיניא כפיה
מתשב דיון ולא אידכר ליה למיזל
בטר שמואל: לא ננה לך • כלומר
לא סגי לך דלויגלח בטרך:
לישרי

לישרי לי מר כפיגריה • הכ לי רשותא למהדר: ידע • מר עוקבא:
דנקט • שמואל בדעתיה משום דלויז כתיבי: מי שמעט שמחא
מפומים • אי שמיס לך: פסיק סירדא • לימד פרחות: מכלל
דאיכא ראשונים • והלא לא מלינו שלמך דוד דברי אלח במקרא
תורה אורה לדברי לשון נבואה: אהס שאול •

*אף דברי תורה בסתר יצא רבי חייל ושנה
לשני בני אחיו בשוק *לרב ולרבה בר בר
הנה שמע ר' איקפד אתא ר' חייל לאיתחויי
ליה א"ל *עייל מי קורא לך בחוץ ידע דנקט
מילתא בדעתיה נהג ניופתא בנפשיה תלתין
יומין ביום תלתין שלח ליה תא הדר שלח
ליה דלא לייתי מעיקרא מאי סבר ולבסוף
מאי סבר מעיקרא סבר *מקצת היום ככולו
ולבסוף סבר לא אמרינן מקצת היום ככולו
לסוף אתא א"ל אמאי אתית א"ל רשלה לי
מר דליתי והא שליח לך דלא תיתי א"ל זה
ראיתי וזה לא ראיתי קרי עליה °ברצות ה'
דרכי איש גם אויביו ישרים אתו מ"ש עבד
מר הכי א"ל דכתיב °חכמות בחוץ תרונה ה'
א"ל *אם קרית לא שנית ואם שנית לא
שילשת ואם שילשת לא פירשו לך חכמות
בחוץ תרונה כדבא דאמר רבא כל העוסק

[פסחים ד.]

[ז"ב]

ז"ל גבי

[ברכות יט.]

יעשה מה

שערין קלפין

רבי סנהדרין

ז"ל

חושל וסול

היה מטיפ

קליפתן מתוקן

עין מחסל

שמואל ב כג

תלמיד

מדבר יב

יעשה למ

[ז"ל בני]

ז"ל ס.

שמואל ב כג

ז"ל

[כ"ט ס.]

ז"ל

דכתיב לג

מלכים א

ז"ל

ז"ל

בתורה מבפנים תורתו מכרות עליו מבחוץ והא כתיב °לא מראש בסתר דברתי והוא ביומי דכלה ור
חייל האי חמוקי ירכיך מאי עביד לה מוקי לה בצדקה ובגמילות חסדים אלמא נויפה דידהו תלת
יומין נויפת נשיא שאני °נויפה דיהן כמה הוי חד יומא כי הא דשמואל ומר עוקבא כי הוו יתבי גרס
שמעתא הוה יתיב מר עוקבא קמיה דשמואל ברחוק ד' אמות וכי הוו יתבי דיניא הוה יתיב שמואל
קמיה דמר עוקבא ברחוק ד' אמות והווי חיילי ליה דוכתא למר עוקבא *בציפתא ויתבי עילוייה כי היכי
דלישתמען מיליה כל יומא הוה מליי ליה מר עוקבא לשמואל עד אושפייה יומא חד איטריד דיניא
הוה אויל שמואל בתריה כי מטא לכיתיה א"ל לא ננה לך לישרי לי מר בתגריה ידע דנקט מילתא
בדעתיה נהג ניופתא בנפשיה חד יומא ההיא איתתא דהוות יתבה בשבילא הוות פשמה כרעה וקא
מניפה °חיילא הוה חליף ואויל צורבא מרבנן ולא איכנעה מקמיה אמר כמה חציפא ההיא איתתא
אתא לקמיה דר"נ אמר לה מי שמעת שמתא מפומיה אמרה ליה לא אמר לה זילי נהוני ניופתא
חד יומא בנפשך וזמרא בר טוביה הוה קפסיק סירא קמיה דרב יהודה כי מטא להאי פסוקא °ואלה
דברי דוד האחרונים א"ל אחרונים מכלל דאיכא ראשונים ראשונים מאי ניגדו שתיק ולא אמר ליה ולא
מידי הדר א"ל אחרונים מכלל דאיכא ראשונים ראשונים מאי היא א"ל מאי דעתך דלא ידע פירושא
דהאי קרא לאו גברא רבה הוה ידע דנקט מילתא בדעתיה נהג ניופתא בנפשיה חד יומא ודאתן עלה
מיהא אחרונים מכלל דאיכא ראשונים ראשונים מאי היא °יודבר דוד לה' את דברי השירה הזאת ביום
הציל ה' אותו מכף כל אויביו ומכף שאול אמר לו הקב"ה לדוד °דוד שירה אתה אומר על מפלתו
של שאול *אלמלי אתה שאול והוא דוד איבדתי כמה דוד מפניו היינו דכתיב °שגיון לדוד אשר שר
לה' על דברי כוש בן ימיני וכי כוש שמו והלא שאול שמו אלא מה כוש משונה בעורו אף שאול
משונה במעשיו כיוצא בדבר אתה אומר °על אודות האשה הבושית אשר לקח וכי כושית שמה והלא
ציפורה שמה אלא מה כושית משונה בעורה אף ציפורה משונה במעשיה כיוצא בדבר אתה אומר
°וישמע עבד מלך הכושי וכי כושי שמו והלא צדקיה שמו אלא מה כושי משונה בעורו אף צדקיה
משונה במעשיו כיוצא בדבר אתה אומר °הלא כבני כושיים אחס לי (*בית) ישראל וכי כושיים שמן
והלא ישראל שמן אלא מה כושי משונה בעורו אף ישראל משונין במעשיהן מכל האומות *א"ר שמואל
בר נחמני א"ר יונתן מאי דכתיב °נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הוקם על נאם דוד בן ישי שהקים עולה
של תשובה °אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים מאי קאמר
א"ר אבהו ה"ק אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל אני מושל באדם מי מושל בי צדיק שאני °גזור
גזרה ומבטלה °אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בשבת וגו' מאי קאמר א"ר אבהו ה"ק ואלה שמות
גבורותיו של דוד יושב בשבת בשעה שהיה יושב בישיבה לא היה יושב על גבי כרים וכסתות אלא
על גבי קרקע דכל כמה דהוה רביה עירא היארי קיים הוה מתני להו לרבנן על גבי כרים וכסתות כי
נח נפשיה הוה מתני דוד לרבנן והוה יתיב על גבי קרקע אמרו ליה ליתבי מר אכרים וכסתות לא קביל
עליה תחכמוני אמר רב אמר לו הקב"ה הואיל והשפלת עצמך תהא כמוני שאני גזור גזרה ואתה מבטלה
ראש השלישים תהא ראש לשלשת אבות °הוא עדינו העצני כשהיה יושב ועוסק בתורה היה מערן
עצמו כחולעת ובשעה שיוצא למלחמה היה מקשה עצמו כעץ על שמונה מאות חלץ בפעם אחת שהיה
זורק חץ ומפיל שמונה מאות חלץ בפעם אחת והיה מתאנח על מאתיים דכתיב °איכה ירדף אחד אלף יצחה
בת קורא ואמרה °רק בדבר אוריה החתי אמר רבי נתנחום בריה דרבי חיילא איש כפר אמר רבי יעקב
בר אילא אמר ר' שמלאי ואמרי לה אמר ר' נתנחום אמר רב הונא ואמרי לה אמר רב הונא לחודיה

מחלה עיני רש"י שם
קמ: ד"ס אליפתא דתתא
ונעור ערך זכא ועיין
מכסל"א בח"פ נחמ"א

שמואל ב כג

[עין חסוסת מגילה
כא. ד"ס אלמלא]

עמוס ט

רבינו הננאל

ר' שלא ישנו לתלמידים
בשוק שונאמר חמוקי
ירכיך כמו הלאים רואן
הלאים אלא רבין
דיניסנין בגרמים (טע)
מאן חיליס רבנן ותי
שמועסקים בתורה
שואי מעשה ירי אמן
ואמר רבי מה ידך זה
בסתר אף דברי תורה
בסתר והני מילי בשאר
ימות השנה • אבל
בימיו נכלה לא שנאמר
חכמות בח"פ תרונה
ברובות תתן קלה •
ונויפה דיון כמה הוי
חד יומא כמר עוקבא
כד ידע דנקט שמואל
מלתא בדעתיה נהג
ניופתא בנפשיה